

Bakalářská práce „Rockabilly z hlediska subkulturní teorie: subkultura nebo životní styl?“ Barbory Bílkové si z hlediska v českém prostředí už pomalu etablovujících se subkulturních studií klade dotaz po hranicích subkultury v konkrétním případě rockabilly. Činí tak s využitím extenzivního přehledu teorií věnujících se kultuře jako celku, kontrakulturním a subkulturním přístupům, konceptu stylu, přičemž zakotvuje v z hlediska autorky pravděpodobně nejnosiější části pro tzv. Praktickou část práce, postsubkulturní teorii.

Dlužno dodat, že tato tzv. Teoretická část představuje celou polovinu předkládané práce. K vlastnímu výzkumu se autorka dostává v tzv. Praktické části, která fakticky a možná ne zcela logicky začíná už posledním oddílem předcházející Teoretické části představením zkoumaného pole, konkrétně tedy „subkulturou rockabilly“. Není bez zajímavosti, že v samotném závěru práce pak autorka toto slovní spojení popírá, přičemž doporučuje ho nepoužívat a v zásadě navrhuje vzhledem k ideové, stylové a další roztříštěnosti vyznavačů tohoto stylu jako příhodnější používat termín postsubkultury. Z tohoto důvodu i z důvodu už naznačené preference autorky pro subkulturní teorii by práce mohla nést spíše z mého pohledu příhodnější název „Rockabilly z hlediska postsubkulturní teorie“.

Pokud se vrátíme ke struktuře práce, poté, co autorka představí historii, hudbu a styl rockabilly a vysloví se k jeho pozici v českém prostředí, dospěje k prezentaci svého výzkumu, jehož ústřední otázkou je to, zda lze rockabilly chápat jako subkulturu nebo postsubkulturu, resp. životní styl jednotlivce. Tuto všestranně relevantní otázku se jí daří zodpovědět za využití výpovědí věkově a sociálně stratifikovaným respondentům, pěti mužům.

Ve zbytku práce pak představuje a interpretuje jejich odpovědi na deset dílčích výzkumných otázek a v tuto chvíli už není bez překvapení, že rockabilly doporučuje primárně označovat za postsubkulturu. Výzkum je tak veden v zásadě pouze z pohledu studované komunity, což nemusí být na škodu, neboť autorka od začátku tuto ambici otevřeně deklaruje. Jako problematičtější vidím metodu práce s předem danými otázkami a pro příští obdobnou práci bych Barboře Bílkové spíše doporučil zafixovat spíše některé problémové okruhy než přímo samotné otázky. Mohla by se tak dozvědět více zajímavých informací.

Problematickou z hlediska metodologie by také mohlo být až příliš otevřené dokazování teze postsubkulturní teorie a její v zásadě nezastíraná snaha potvrdit ji skrze vlastní výzkum. Jistě je validní vypořádat se se stávající teoretickou literaturou, pro další práci bych ale doporučil ještě více se opřít o získané informace, tedy konkrétní materii. Také genderový aspekt, v němž mezi respondenty zařadila pouze mužské příznivce rockabilly, by dle mého soudu měl být otevřen vlastní reflexi.

Moje zmíněná doporučení ale předkládám spíše jako diskuzní příspěvky. Z hlediska bakalářské práce se domnívám, že autorka dostala běžně kladeným nárokům na tento typ atestace.

Bakalářskou práci „Rockabilly z hlediska subkulturní teorie: subkultura nebo životní styl?“ Barbory Bílkové tak doporučuji k obhajobě a navrhuji práci ohodnotit známkou „velmi dobře“.

V Praze 23. 7. 2015, Ondřej Daniel